

vendigt at lade Præmien for Personer, der først indtræder i Sygekasser og dermed i Invalidforsikringen efter 40 Aars Alderen, fastsætte i hvert enkelt Tilfælde af Invalidfondens Direktion samt at sætte Arbejdsgivernes Bidrag pr. Helaarsarbejder som ogsaa foreslaaet lig den ændrede laveste Præmiesats. Det nævnte Bidrag forhøjes herved med 60 Ø. aarlig.

I Overensstemmelse med Ulykkesforsikringsloven foreslaas det under Nr. 8, at Arbejdsgiverens Bidrag i Mangel af rettidig Betaling kan inddrives ved Udpantning.

Da Lovforslaget ganske manglede Straffebestemmelser for Misligholdelse af Loven ved uberettiget og mod bedre Vidende at oppebære Invalidrente, stilles Ændringsforslaget under Nr. 12.

Ved Ændringsforslagene Nr. 13, 15 og 16 foreslaar man, at enhver forsikret skal være pligtig til paa Fondens Direktions Forlangende at underkaste sig Kur og Pleje paa Sygehus eller Kuranstalt, for at en truende Invaliditet kan afværges eller ned sættes eller indtraadt Invaliditet mulig hævnes. Vægning herimod kan medføre For tabelse af Retten til Invalidrente, idet der dog ved Invalidfondens Direktions, eventuelt Invalidrettens Afgørelse i Væg ringstilmælde skal tages Hensyn til, om vedkommende som Indehaver af egen Hus stand eller som Medlem af sin Families Husstand vilde kunne skaffe sig den fornødne Kur og Pleje i Hjemmet. Man sætter herved Pligten til at underkaste sig Kur og Pleje paa den mest hensigts svarende Maade forrest og gør Hjemme plejen til den Undtagelse, den utvivlsomt bør være, medens Lovforslagets §§ 20 og 23 opstiller den omvendte Rækkefølge, hvad Personer angaar, som trues af In validitet og har egen Husstand eller er Medlem af deres Families Husstand.

I Lovforslagets § 25 bestemmes, at den Hjælp, en Kommune under Sagens Behandling maatte have ydet en Person, som formener at have Ret til Invalid rente, kan indeholdes i den Invalidrente,

som maatte blive ham tilstaaet. Udvalget finder ikke, at Refusionen bør overstige det Beløb, som vedkommende kunde have hævet i Invalidrente i Tiden fra Begæ ringens Fremsættelse, og til Afgørelsen er truffet. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 17.

Under Hensyn til, at en Person, hvem der er tillagt Invalidrente, trods vedkom mendes stærkt indskrænkede Arbejdsevne utvivlsomt hyppigt vil kunne have nogen Arbejdsfortjeneste, og at vedkommende derfor ved Indtrædelse af Sygdom kan blive yderligere vanskeligt stillet i økono misk Henseende, finder Udvalget, at han ikke helt bør miste Adkomsten til paa Grundlag af sit Medlemsskab af en aner kendt Sygekasse at oppebære Pengehjælp fra denne. Udvalget stiller derfor Æn dringsforslag Nr. 10 og henviser i øvrigt til Ændringsforslag Nr. 8 i Betænkningen over Ændringer i Sygekasseloven.

I Henhold til for Udvalget fremsatte Oplysninger synes 1 pCt. i Optræknings gebyr og Administrationsvederlag til For sikrings selskaber for Optrækning og Ad ministration af de Arbejdsgiverne paahvi lende Bidrag at være for lidt, naar Sel skaberne ikke skal have direkte Tab ved Opfyldelsen af den Pligt, der i Henhold til Forslagets § 28, sidste Stykke, paalæg ges dem. Udvalget foreslaar derfor ved Ændringsforslag Nr. 19, at Vederlaget til Forsikrings selskaberne forhøjes fra 1 pCt. til 2 pCt. af de opkrævede Bidrag.

Idet Invalidrentens Udbetaling paa Grundlag af Forsikringen ophører ved det fyldte 62de Aar, vil Invaliden nød vendigvis føle sig utryk overfor Frem tiden. Udvalget finder derfor, at man allerede i Lovforslaget bør fastslaa, at efter Forsikringstidens Ophør vil det samme aarlige Beløb blive Invaliden ud betalt, og saavel den under Forsikrings tiden fulgte Udbetalingspraksis som hu mane Hensyn gør det ønskeligt, at Inva liden vedblivende kan hæve sin Maanedshjælp ad vanlig Vej. Udvalget stiller der for Ændringsforslag Nr. 18.